

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 69/24

Luxembourg, 18. april 2024

Sodba Sodišča v zadevi C-605/21 | Heureka Group (Spletne storitve primerjave cen)

Kršitve konkurenčnega prava Unije: nekdanja češka ureditev zastaranja ni združljiva s pravom Unije

S to ureditvijo je praktično onemogočeno ali pretirano oteženo zahtevati odškodnino zaradi trajajočih protikonkurenčnih ravnanj

Zastaralni rok za odškodninske tožbe zaradi kršitve konkurenčnega prava Unije ne sme začeti teči, dokler ta kršitev ni prenehala in dokler se oškodovanec ni seznanil s tem, da zadevno ravnanje pomeni tako kršitev. Ta seznanitev praviloma sovпада z objavo povzetka sklepa Komisije o ugotovitvi te kršitve v *Uradnem listu Evropske unije*. Pravo Unije zahteva tudi zadržanje ali pretrganje zastaralnega roka med preiskavo Komisije. Poleg tega se lahko od začetka veljavnosti direktive na tem področju tako zadržanje ali pretrganje konča najprej eno leto po datumu pravnomočnosti sklepa o ugotovitvi kršitve.

Heureka, češka družba, upravlja portal za primerjavo prodajnih cen. Navedena družba trdi, da je iskalnik družbe Google na straneh te družbe z rezultati splošnega iskanja sistematično dajal prednost storitvi primerjave cen te družbe. Posledično je bil iskalnik družbe Heureka manj uporabljen. Zato družba Heureka meni, da ji je družba Google povzročila škodo, in se pri tem opira na sklep Evropske komisije (ki še ni pravnomočen)¹ o ugotovitvi zlorabe prevladujočega položaja družbe Google.

Češko sodišče, pri katerem je družba Heureka vložila odškodninsko tožbo, se sprašuje o združljivosti nekdanjega zastaralnega roka, predpisanega s češkim pravom, ki se še uporablja za to tožbo, s pravom Unije². Ta triletni zastaralni rok začne za vsako delno škodo teči od trenutka, ko se je oškodovanec seznanil s tem, da je utrpel tako škodo, in z identiteto kršitelja. Vendar nacionalna ureditev za to, da bi zastaralni rok začel teči, ne zahteva seznanjenosti s tem, da zadevno ravnanje pomeni kršitev, niti ne, da je ta kršitev prenehala. Ta ureditev prav tako ne določa, da se mora navedeni rok med preiskavo Komisije zadržati ali pretrgati do enega leta po datumu, ko sklep Komisije o ugotovitvi te kršitve postane pravnomočen.

Sodišče je v sodbi razsodilo, da **pravo Unije nasprotuje češki ureditvi, ki se je uporabljala do prepoznega prenosa Direktive 2014/104**. Sodišče je v zvezi s tem ugotovilo, da je pravo Unije³ še pred iztekom roka za prenos te direktive zahtevalo, da mora za to, **da lahko začne zastaralni rok teči, kršitev konkurenčnega prava prenehati, oškodovanec pa se mora seznaniti** z informacijami, ki so nujno potrebne za vložitev njegove odškodninske tožbe, in zlasti **s tem, da zadevno ravnanje pomeni tako kršitev**. Ta dva pogoja sta namreč nujna, da se oškodovancu omogoči, da lahko dejansko uveljavlja svojo pravico zahtevati polno odškodnino za škodo, ki mu je nastala zaradi kršitve konkurenčnega prava.

Sodišče je pojasnilo, da **seznanitev z informacijami, ki so nujno potrebne za vložitev tožbe, načeloma sovпада z datumom objave povzetka sklepa Komisije** o ugotovitvi kršitve v *Uradnem listu*, ne glede na to, da ta sklep še ni postal pravnomočen. Poleg tega se lahko oškodovanec opre na tak nepravnomočen sklep, da bi utemeljil svojo odškodninsko tožbo.

Sodišče je v tem okviru poudarilo, da pravo Unije zahteva tudi, da mora biti mogoče zastaralni rok **med preiskavo Komisije zadržati ali pretrgati**, da se prepreči, da bi se zastaralni rok iztekel, še preden bi bila ta preiskava končana. Glede na to, da bo oškodovanec na splošno namreč težko predložil dokaz o kršitvi konkurenčnega prava, če ni odločitve Komisije ali nacionalnega organa, mu mora biti omogočeno, da počaka na konec take preiskave, da se lahko po potrebi v okviru poznejše odškodninske tožbe opre na tako odločitev.

Poleg tega Direktiva 2014/104 zdaj določa, da se zastaralni rok zadrži vsaj do enega leta po datumu pravnomočnosti sklepa Komisije o ugotovitvi zadevne kršitve.

Nazadnje, Sodišče je ugotovilo, da **nekdanja češka ureditev zastaranja ni združljiva s pravom Unije**. Ta ureditev praktično onemogoča ali pretirano otežuje uveljavljanje pravice zahtevati odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi kršitve konkurenčnega prava.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

¹ [Sklep Komisije C\(2017\) 4444 final](#) v zvezi s postopkom na podlagi člena 102 PDEU in člena 54 Sporazuma EGP (zadeva AT.39740 – Google Search (Shopping)) (glej tudi sporočilo za medije Komisije [IP/17/1784](#)). Splošno sodišče je v sodbi z dne 10. novembra 2021, Google in Alphabet/Komisija (Google Shopping), [T-612/17](#) (glej tudi sporočilo za medije št. [197/21](#)), tožbo, ki sta jo družbi Google in Alphabet vložili zoper Sklep C(2017) 4444 final, v večjem delu zavrnilo. O pritožbi zoper to sodbo Splošnega sodišča Sodišče še ni odločilo (glej zadevo [C-48/22 P](#)).

² Zlasti člen 102 PDEU in/ali člen 10 [Direktive 2014/104/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije.

³ In sicer člen 102 PDEU in načelo učinkovitosti.